

Mon ikke det erode Folkething, og denne Gang med langt større Grund vilde have bebrejdet Ministeren Usikkerhed, dersom han her strax selv vilde have taget Initiativet til et nyt System. Jeg behøver vel nemlig ikke nøiere at paavise Forskjellen imellem, om Ministeren, naar Folkethinget forkaster hans Forslag, selv tager Initiativet til nye Forsøg, eller om han i Mangel af det, der efter hans Mening er bedre, gaar ind paa, hvad Folkethinget foreslaar i denne Henseende. Da jeg nu har berørt Nybygningerne til Flaaden, vil jeg tillade mig at sige et Par Ord endnu derom. Vi se, at det større Pantserfisk er bleven negtet, men at Folkethinget til Gjengjæld paa et andet Punkt, nemlig den pantsrede Kanonbaad, har som første Bidrag ydet en langt større Bevilling, end der oprindeligt var begjært. Ganste vist har dette Skib en ny Konstruktion, og jeg vil ærlig tilstaa, at for mig, der hørken er søjndig eller søjningskyndig, for mig seiler dette Skib endnu i en temmelig stærk Laage, jeg tør ikke udtale nogen Mening om, hvorvidt det vil være i Stand til at opfylde de Forventninger, man nærer til dets Sødygtighed, om det har den fornødne Hastighed for Udflykning af Torpedoer osv., men jeg nærer fuld Fortrøstning til, at, hvad Folkethinget kan gjøre for denne sin Førstesødt i Retning af at udruste den paa bedste Maade og at rette de mulige Mangler, der kunne rettes ved Penge, vil blive gjort. — Som andre Punkter, hvor det maa anerkjendes, at Folkethinget er gaaet ind paa Forslag paa Marineministerets Budget, skal jeg her nævne Fuldbødselen af „Selgoland“ med dets Udrustning i enhver Henseende, Whiteheadske Torpedoer, de Kruppste Kanoner samt Reparation af Beddingen og Omdannelsen af „Dannebrog“ til et Exercer- og Rasernefisk. Man vil altsaa se, at der ved 3die Behandling paa disse to Budgetter er givet meget store Bevillinger, meget store Tillæg til, hvad der oprindeligt er begjæret, men det kan ikke negtes, at der mangler vigtige Poster, for hvis Negtelse der ikke forekommer mig at være ansørt tilstrækkelig gyldige Grunde.

Svorledes skal altsaa nu Landstinget stille sig overfor det her foreliggende Forslag? Stal det lægge den største Vægt paa de store Skyggesider og altsaa søge at faae Forslaget ændret saaledes, at det mere nærmer sig til Landstingets Ansuelser, eller skal det, idet det anerkjender, at der er bleven taget Hensyn, en hel Del Hensyn til Landstingets Ønsker, vedtage det i den Stikelse, hvori det er kommet fra Folkethinget? Det første Alternativ betyder Fortsættelse af Kampen, Fortsættelse af de urolige og uheldige Tilstande, hvori vi nu saa længe have levet, og som saa godt som har umuliggjort enhver frugtbar Samvirken paa Lovgivningsmagtens Omraade. Det andet betyder maaste Fremgang eller rettere Tilbagegang til det Bedre. Nu behøver Lands-

thinget ganste vist ikke at frygte Kamp, thi det har viist, hvor stærkt det er, naar det staar paa sin gode Ret; men det er dog et Spørgsmaal, om det er berettiget til at støde den Haand fra sig, der bliver rakt til Forsoning, selv om det koster stor Opoffrelse at modtage den. Jeg for mit Vedkommende betragter det her foreliggende Forslag som det første Forsøg paa en Forsoning, det første Skridt til at komme tilbage til regelmæssige og normale Tilstande; men jeg betragter det tillige som et Slags Løfte fra Folkethingets Side med Hensyn til Finantsloven for næste Aar, og med denne Opfattelse raader jeg til, at Landstinget viser den Resignation at se bort fra Lovforslagets Mangler og vedtage det, saaledes som det her foreligger, men selvfølgelig med det Forbehold, at det ingenlunde derved paatager sig nogen Forpligtelse til næste Aar at vedtage lignende Forslag, hvis det mod Forventning skulde vise sig, at Forsoningen ikke var oprigtig ment.

Talseren: I den Tid af 6 Maaneder, hvori Rigsdagen har været samlet, har Landstinget som sædvanligt ikke hele Tiden kunnet finde Bestjæftigelse, men de Arbejder og navnlig de større Lovforslag, som have været det overgivne til Behandling, har det — det tør jeg vel sige — behandlet med stor Ære og Interesse og sendt dem i god Tid til Folkethinget; hvorvidt imidlertid Arbejdet vil være forgyves, er endnu et Spørgsmaal, for Tiden synes det, som om ikke blot disse Lovarbejder, men ogsaa tillige de mange store og vigtige Lovarbejder, som have været betroede til Folkethinget, ere begravne i den store sorte Gryde, og fra den vil der vel neppe, saaledes som fra Konklavet, opstaa nogen Nøg til Vidnesbyrd for det længselsfuldt ventende Folk om, at en nyttig Gjerning er tilendebragt. Der vilde dog ikke være nogen Grund til Klage over den lange Tid, der er anvendt, dersom denne isvrigt havde bragt noget Udbytte. — Men hvori har Udbyttet bestaaet? Deri, at der er tilveiebragt den høist mærkelige Bevillingslov af 8de November, hvorved der gaves mod konstitutionel Sædvane ved privat Initiativ uden Regjeringens Begjæring gaves Regjeringen en Bevilling til Fortsættelse af Landets Styrelse, og hvori der, hvad jeg isvrigt fandt meget rigtig, tillige blev givet Ministeriet Indemmet for Udøbelsen af den foreløbige Finantslov, samt endelig det nu foreliggende Finantslovsforslag. Nu kan der jo gennem saadanne Bevillingslove udrettes Meget og hødes paa Meget, og Spørgsmaalet er da, om disse Bevillingslove virkelig have raadet Bod paa den Stillestaen, der i saa mange Aar har fundet Sted paa saa mange Omraader, om der ved de derpaa optagne Bevillinger er taget Hensyn til den forferdelige Fare, for hvilken vort Land er udsat under de Verdensbegivenheder, som synes at rykke os